

[Lone Dybkjær.]

kunne komme igennem med et fornuftigt lovforslag. Jeg kunne godt fristes til at mene, at det nok skyldes, at folketinget er noget mandsdomineret, at den arbejdsform stadig væk tillades; det er, som om der ikke er nogen, der overhovedet har nogen forpligtelser ud over at sidde her på Christiansborg tidlig og silde. Jeg mener stadig væk, at man måske godt kunne have udskudt selve behandlingen til i næste uge og ikke havde behøvet de natteforhandlinger. Men o. k., vi fik det da igennem, og jeg mener også, at vi har fået det igennem med et godt resultat.

Det radikale venstre kan tilslutte sig flertallets ændringsforslag. Jeg vil godt navnlig pege på enkelte af ændringsforslagene, men først sige, at jeg synes, hele arbejdet har præget af, at udvalget udviste stor koordination i forbindelse med fremsættelse af ændringsforslag, sådan at man kan sige, at der virkelig har været tale om en fælles indsats.

Noget af det, vi finder vigtigt, er naturligvis ændringsforslag nr. 4, navnlig det, at man har fået affaldsproblemerne trukket ned i folketingssalen. Jeg vil godt her sige, at vi ikke, fordi vi har været med til at medvirke til, at dette ændringsforslag er kommet igennem, har præjudiceret nogen ting i forbindelse med behandlingen af ikrafttrædelsesloven.

Jeg synes også, det er en meget vigtig ting, at vi har fået høring af amtsrådene. Man skal bemærke, at vi ikke blot har fået en høring af amtsrådene i forbindelse med atomkraftværker, men også har fået en høring af amtsrådene i forbindelse med affald. Der kan man jo nok tænke sig, at man får nogle vanskeligheder, for ét er måske, at de enkelte amtsråd og kommunalbestyrelser kan være villige til at få atomkraftværker, men det er jo ikke helt så sikkert, de vil have den samme holdning, når det kommer til anbringelse af affald.

Omkring det vil jeg sige, at jeg synes, det er godt, at vi har fået alle typer af affald med, al den stund det jo viser sig, at der er tale om langtidsopbevaringer, selv når der er tale om det middelaktive affald i størrelsesorden 300-600 år. Om det er 300 eller 600 år eller 1.000 år, kan vel nok i denne sammenhæng være ret ligegyldigt. Jeg synes derfor, det er godt, at vi ikke endte med at adskille specielt det højradioaktive affald,

for det føler jeg med de oplysninger, der foreligger, ville have været en urimelig ting.

Jeg synes, det er godt, at vi har fået sikkerhedsrådene. Man kan naturligvis overveje forskellige muligheder for, at de ansatte og lokalbefolkningen kommer ind i billedet, men jeg synes her, at vi virkelig har fået en moderne paragraf, en moderne måde at gøre tingene på, og jeg tror, det i det længere løb vil hjælpe kolossalt, når man skal snakke med befolkningen om disse ting.

Jeg vil også sige, at jeg synes, § 10, altså spørgsmålet omkring miljøministerens beføjelser, er blevet bundet ganske godt op, sådan at vi får mulighed for en reel diskussion her i folketinget, inden man træffer en eventuel folketingsbeslutning om atomkraftværker. Jeg vil også godt understrege spørgsmålet om den offentlige høring.

Så har vi jo fået en revisionsparagraf ind, og det vil for mange nok forekomme ejendommeligt, at man synes, det er en særlig god ting, men det er, fordi denne revisionsparagraf faktisk indeholder en mindretalsbeskyttelse, sådan at man på et senere tidspunkt, når der måske er bygget et antal atomkraftværker her i landet, kan få loven ud til en folkeafstemning endnu en gang, idet 60 medlemmer kan sikre sig, at loven kan komme ud til folkeafstemning igen, om man synes, det bliver nødvendigt. Det ville ikke være tilfældet, hvis man ikke på nuværende tidspunkt lovfæstede revisionsparagraffen. Normalt er vi egentlig ikke tilhængere af, at man indsætter disse automatiske revisionsparagraffer i lovene, men her er der en helt bestemt baggrund.

Det radikale venstre har naturligvis ikke fået alt det, vi ville have. Det er der vel ingen der får i forbindelse med et sådant samarbejde. Navnlig vil jeg pege på, at vi jo har haft en lang række synspunkter i forbindelse med tilsynet med nukleare anlæg og dets placering i forhold til miljøstyrelsen. Men vi var fra starten klar over, at hvis vi overhovedet ville gå ind i nogen forhandling omkring dette lovforslag, så var vi nødt til at droppe dette spørgsmål, idet det var øjensynligt, at ministeren ikke var til at rokke her. Vi valgte altså at sige, at vi hellere ville gå ind i en konstruktivt samarbejde om de øvrige synspunkter fremfor at stå og blafre på en af fløjene og ikke få nogen ting igenem.